

Technika

Technika svou bytostnou povahou posiluje váhu setrvačností, takže technicky ovládané oblasti života jsou vlastně skutečného života zbavovány. V tom asi spočívá nejzávažnější zdroj nebezpečnosti techniky. „Přírodní“ užití „technických“ prostředků (např. páky nebo chemických reakcí atd.) je vždycky okamžitě zapracováno resp. vintegrováno buď přímo do organismu, anebo – pokud má trvalejší vedlejší následky na okolí – do okolního prostředí (což ovšem má také své „extrémy“ – např. křídové sedimenty nebo ložiska uhlí či nafty apod.; zvláštním případem byl ovšem „vynález“ chlorofylu a využití sluneční energie, jehož důsledkem byl enormní vzestup zastoupení pro většinu tehdejších organismů „jedovatého“ kyslíku v atmosféře Země). Snad bychom tedy mohli říci, že nebezpečnost techniky se objevuje a narůstá všude tam, kde se technika jakoby zmocňuje vedení a vlády nad životními procesy a fenomény, takže organismy už nestojí jen před problémem adaptace a asimilace, nýbrž stávají se spíše spojovacími články je přesahujícími strategií, ovládaných technickými programy a systémy.

(Praha, 041224-2.)